

In het gebouw is de repetitieruimte zo groot als het theater zelf. Maar de repetitieruimte moet dezelfde sfeer hebben als mijn woonkamer.

De plaats die ik in gedachten heb, moet zich buiten de stad bevinden. Als het wel in de stad is, dan moet het onder de grond zijn, alleen toegankelijk voor ingewijden. Of zwevend op wolken. Niet: het oude idee dat het theater midden in de stad moet staan als een kerk. De manier waarop je het nadert, is belangrijk. Je moet voor een bepaalde tijd in de schemering wandelen, onder een sterrenhemel. De locatie zal energie uitstralen. Het spiritueel-anarchistische huis, de sculptuur, is een plaats voor de promotie van communicatie en wederzijdse ideeën. Het huis moet aantrekkelijk en verleidelijk zijn, waar de toeschouwer met plezier langer blijft dan de duur van de voorstelling.

De ideale plaats, in mijn verbeelding en in één van de conceptmodellen, zijn de golvende Vlaamse weiden waar Jacques Brel over zingt. De sculptuur zou op zo'n manier geplaatst zijn dat ze het landschap niet zou verpesten. Het dak zou gemaakt zijn van spiegels die de typische Vlaamse wolken en het licht weerkaatsen. De korte zijde van het blokje smeerkaas zou kunnen openschuiven zodat het publiek buiten kan zitten en de voorstelling kan ervaren in de ban van de nacht.

De theaterruimte heeft dimensies die alle toeschouwers toelaten om hetzelfde perfecte zicht te hebben vanuit de publieksruimte. Ze zijn allemaal koningen. En als ze dat wensen, kunnen ze kijken vanuit een afzonderlijke koningskamer, die ze zelf kunnen creëren. Al zittend op de centrale as. Symmetrisch. Zodat ze de mise-en-scène vanuit het juiste perspectief kunnen ervaren.

WAT ZAL ER OVER VIJFTIG JAAR HERINNERD WORDEN VAN HET THEATER VAN VANDAAG?

TB: Flarden, onsamenhangend. En meestal enkel die flarden die niets met het medium theater te maken hebben: te weten flarden die op de gevoelige film werden vastgelegd. Want daarnaast is theater vluchtige materie en de mens een slecht archivaris.

JF: Het Vlaamse theater en de Vlaamse dans zullen zeker herinnerd worden. Een aantal van ons hebben de afgelopen twintig jaar immers zeker geschiedenis geschreven.

STEL JEZELF VOOR IN 2057.

JF: Dan ben ik televisie aan het kijken.

TB: Ik zal mijn tachtigste verjaardag vieren, als God of de technologische vooruitgang het belieft. Ik zal kaal zijn, niet grijs. Ik zal geen pensioen hebben en dus noodgedwongen verder moeten werken. Ik zal moeilijke keuzes gemaakt hebben tussen 'alsmaar populairder' maar daardoor leefbaar of 'alsmaar elitairder'... Ik zal zelf tot een generatie voorlopers behoren die de beeldcultuur begrepen maar er niet van kindsbeen af mee opgegroeid zijn. Ik zal noch een konijn kunnen villen, noch de technologie als een verlengstuk van mezelf kunnen zien...

KZ: Ik zal dan waarschijnlijk op weg zijn om stof te worden, of opgelost zijn in een andere dimensie. (Zeg, is deze enquête ontwikkeld door tienjarige profeten?)

JF: Ik zal dan 99 jaar oud zijn: helder als een kind, denkend als een verzetsstrijder.